

Du spørger, min dreng (Violen)

Tekst: A. M. Glückstad
Melodi: H. C. Lumbye

1.

Du spørger, min dreng, hvad jeg vil med den visne viol,
hvis blade er tørre som bøgernes i min reol?
Med friske og grønne violer og roser af smukkeste sort
du vil mig belønne, ifald jeg vil kaste den bort.

2.

Se, den ting begriber du ikke, før du bliver stor,
og meget, min lille, du end skal erfare på jord.
Din moder jo rakte med kærlige hænder mig rødmende den,
den dag, da hun sagte fremstammed: Min kæreste ven!

3.

Og når så engang jeg skal samles med hende igen,
da komme vel fremmede folk på mit kammer herhen.
De kaste til side violen, billetter og lokken og kram,
thi ingen kan vide, hvad værd det har ejet for ham.

4.

Thi minderne, ser du, min ven, er vor dyreste skat,
de følge som drømme os selv i den mørkeste nat.
Så læg kun i graven hos mig du den blomst med det visnede løv,
i dødningshaven er jeg som violen blot støv.

Andreas Melchior Glückstad, 1829-1865
Hans Christian Lumbye, 1810-1874